



Ministerstvo dopravy



Aplikace § 23 zákona o pozemních komunikacích

Ministerstvo vnitra, 3. září 2019

Aplikace § 23 zákona o pozemních komunikacích

- § 23 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů:
 - organizace dopravy na území obcí (místní komunikace), ne jiné důvody (rozpočet obce apod.),
 - proporční (nelze na celém území obce),
 - nelze ohrozit bezpečnost a plynulost provozu či jiný veřejný zájem (nutné posoudit v konkrétním případě),
 - způsob úhrady a prokázání zaplacení,
 - stání na dobu omezenou, nejdéle na 24 hod.,
 - odstavení vozidla pro účely provedení celního řízení,
 - stání pro právnické (sídlo, provozovna) a fyzické osoby (trvalý pobyt, vlastnictví nemovitosti) – nedostatek parkovacích stání pro rezidenty.

Aplikace § 23 zákona o pozemních komunikacích

- Vymezení místních komunikací či jejich úseků, které lze užít za cenu sjednanou v souladu s cenovými předpisy (§ 23 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích):
 - nařízením obce (normativní akt vydávaný v přenesené působnosti obce),
 - dle sdělení Ústavního soudu (2010) má normativní charakter pouze ceník,
 - vymezení oblastí je po materiální stránce opatřením obecné povahy (nařízení tak musí splňovat všechna kritéria opatření obecné povahy – proporcionalita),
 - ceník ukládá určitému okruhu osob (vymezenému definičními znaky – trvalé bydliště, vlastnictví nemovitosti) právní povinnost uhradit poplatek za parkování,

Aplikace § 23 zákona o pozemních komunikacích

- Vymezení místních komunikací či jejich úseků, které lze užít za cenu sjednanou v souladu s cenovými předpisy (§ 23 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích):
 - nařízení tomuto okruhu osob konkrétně vymezuje ceníkem zpoplatněné území obce a konkretizuje jednotlivé oblasti vyhrazeného stání, jde tedy o hromadné rozhodnutí o umístění svislého a vodorovného dopravního značení (opatření obecné povahy),
 - prostorové vymezení povinnosti stanovené ceníkem,
 - zakoupení dlouhodobé parkovací karty (trvalé bydliště, vlastnictví nemovitosti, sídlo, provozovna) není diskriminační (Nejvyšší správní soud, 2012).

Aplikace § 23 zákona o pozemních komunikacích

- Vymezené oblasti musí být označeny příslušnou dopravní značkou (§ 23 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích):
 - vyjma vymezení oblastí s odlišným režimem je nutné osadit dotčené místní komunikace příslušným dopravním značením (opatření obecné povahy),
 - také na stanovení místní úpravy provozu na pozemních komunikacích před 1. 4. 2008 (výjimka ze správního řádu) je nutné nahlížet jako na opatření obecné povahy (Nejvyšší správní soud, 2009),
 - vyznačení parkoviště s parkovacím automatem lze provést i zónovou dopravní značkou (dopravní značkou IP 13c, ale také IP 25a, Nejvyšší správní soud, 2019).

Aplikace § 23 zákona o pozemních komunikacích

- Vymezení oblastí, kde nelze odstavit vozidlo (§ 23 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích):
 - vymezení místních komunikací či jejich úseků, které nelze využít k účelům uvedeným v § 23 odst. 1 písm. a) až c), ani po zaplacení sjednané ceny,
 - lze tak vyloučit např. odstavování nákladních vozidel čekajících na celní odbavení.

Aplikace § 23 zákona o pozemních komunikacích

- Vymezení oblastí s časovým a druhovým omezením zásobování (§ 23 odst. 4 zákona o pozemních komunikacích:
 - ovlivnění způsobu zásobování na území obce,
 - nejenom na místních komunikacích, ale také na průjezdných úsecích silnic,
 - vztáhnout k časovému úseku, činností, druhu a kategorii vozidla,
 - omezení musí být racionální a založeno na rovném přístupu (nelze omezit jen jednu podnikatelskou činnost), výjimky na základě vážných důvodů,
 - lze formulovat pozitivně i negativně.



Děkuji za pozornost